

A Pécsi Ítéltábla a dr. Károlyi Attila ügyvéd által képviselt **felperes neve** (címe) felperesnek - a dr. Ludas László ügyvéd által képviselt **alperes neve** (címe) alperes ellen - jogalap nélküli gazdagodás megfizetése iránt indított perében a ... Törvényszék 2016. február 17. napján kelt .../23. sorszámu ítélete ellen a felperes részéről 25. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

A peres felek és **C.** 2001. április 18-án alapították a később **D.** Bt. elnevezésű gazdasági társaságot, melynek ekkor a felperes a beltagja volt. 2003. szeptember 4-én az alperes és **C.** kültagi jogviszonya megszűnt, a kültag a felperes, a beltag pedig **D.** lett, az alperes a kézbesítési megbízotti teendőket látta el. Az állami adóhatóság 2003. június 3-án 31.424.000 forint ÁFA-t utalt vissza a társaságnak. A Bt.-t felszámolási eljárás során 2010. február 19-én törölték. A peres felek az **E.** Kft.-t 2003. május 11-én alapították, mindkét fél tagja és ügyvezetője volt e társaságnak. A Kft. 2004. december 16-án lízingszerződést kötött egy MAN tehergépkocsira és a hozzátartozó pótkocsira, majd 2006. július 13-án a tehergépkocsit a pótkocsival együtt a **B.** Zrt.-nek értékesítette. A Kft. előbb végelszámolás, majd felszámolás alatt állt, ez utóbbi befejezésekor 2014. június 26-án törölték a cégjegyzékből.

A felperes 2012. február 17-én pert indított az alperes ellen számadási kötelezettség megállapítása iránt, és kérte az alperest arra kötelezni, hogy a **D.** Bt.-nek visszautalt 31.424.000 forint ÁFA fele részével számoljon el. Keresetét a bíróság jogerősen elutasította, megállapítva, hogy az alperesnek nincs elszámolási kötelezettsége felperes felé, ha követelése van az alperessel szemben, azt marasztalási keresettel érvényesítheti.

A 34.739.500 forint jogalap nélküli gazdagodás és kamata megfizetése iránti keresetét elutasította.

A jelen perben előterjesztett keresetében a felperes az alperest 34.739.500 forint és kamatai megfizetésére kérte kötelezni jogalap nélküli gazdagodás jogcímén. Követelése a **D.** Bt.-nek visszautalt 31.424.000 forint ÁFA fele részéből, valamint az **E.** Kft. által értékesített járművek befolyt vételárának feléből tevődött össze, állította, hogy az alperes ezekkel az összegekkel nem számolt el, rovására összesen 34.739.500.- forinttal jogalap nélkül gazdagodott.

Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította, mert azt állapította meg, hogy a felperes nem bizonyította a jogalap nélküli gazdagodással kapcsolatos tényállításait. Utalt arra, hogy a felperes

által előadott tények bizonyításuk esetén sem adnának alapot a kereset teljesítésére, ha ugyanis az alperes valóban elvonta a hivatkozott vagyontárgyakat a társaságoktól, és saját céljaira fordította, ezzel kárt nem a felperesnek, hanem a gazdasági társaságoknak, esetleg azok hitelezőinek okozott, ezért kár megtérítését, vagy a gazdagodás visszatérítését a gazdasági társaságok, vagy a hitelezők követelhetnék volna. A felperes csak a társasági vagyontól történő kifizetést, vagy felosztást követelhetett volna a 2006. évi IV. tv. (Gt.) szabályai szerint.

Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, kérte az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, és a Ptk. 361.§ alapján kérte az alperest 34.739.500 forint és annak kamata megfizetésére kötelezni. Változatlanul arra utalt, hogy az alperes nem számolt el a különböző ingóságok értékesítése során, hanem a befolyt összeggel maga rendelkezett.

Az alperes a fellebbezésre észrevételt nem tett.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján a tényállást helyesen állapította meg, és abból helyes jogi következtetést is vont le, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Egyetért a másodfokú bíróság az elsőfokú bírósággal abban, hogy a felperes nem bizonyította, hogy az alperes a rovására jogalap nélkül gazdagodott. A **D. Bt.** esetében az alperes kültag, és a felperes kézbesítési megbízottja volt, hogy bármelyik minőségében az adóhatóság által visszautalt Áfa fele része az alperes magánvagyonába került volna, a felperes nem bizonyította. Egyetért a másodfokú bíróság az elsőfokú bírósággal abban is, hogy ha a keresetben megjelölt társaságok kárt szenvedtek, vagy rovásukra az alperes jogalap nélkül gazdagodott, ezt az igényt a társaságok érvényesíthették volna fennállásuk alatt.

A társaságot ért kár megtérítése iránt a tag a társaság jogutód nélküli megszűnése után a Gt. 30.§ (6) bekezdése alapján léphet fel a társaság vezető tisztségviselőjével szemben, a jogerős cégbíróági törléstől számított 1 éves jogvesztő határidőn belül.

A **D. Bt.**-nek az alperes nem volt vezető tisztségviselője, így a Gt.30.§ (6) bekezdése alapján a felperes e társaság tekintetében tagsági viszonya alapján kárigényt nem érvényesíthet. Az **E. Kft.**-t 2014. június 26-án törölték a cégjegyzékből, a felperes a kereseti kérelmét 2015. június 5-én, az 1 éves határidőn belül terjesztette elő, azonban nem bizonyított, és nem is adott elő olyan tény, amelyből arra lehetne következtetni, hogy az alperes a társaságnak kárt okozott, alappal ezért e társaság tekintetében sem léphet fel kárigénnyel alperessel szemben.

A felperes fellebbezése alaptalan volt, így a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján viseli az eljárás során felmerült költségeit, egyéb költség nem merült fel. A felperes személyes illetékmentessége folytán az előlegezett fellebbezési eljárási illetéket az Itv. 74.§ (3) bekezdése alapján alkalmazandó 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.

Pécs, 2016. június 15.

. Kovács Ildikó s.k. a tanács elnöke, Dr. Berki Csilla s.k. előadó bíró, Dr. Gyöngyösiné Dr. Antók
Éva s.k. bíró